

cizozemský úřad u nejvyššího soudu ani nemůže rozhodnouti konfliktní senát: nález jakkoli nepřislušný zůstává nutně v tuzemsku v právní platnosti. Tak nikdo neodstraní už rozsudek zemského soudu v Praze ze dne 4. srpna 1927, jímž vysloven rozvod. A v případě R I 661/27 bylo tomu zrovna tak, i tu tuzemský rozsudek vyslovivší rozvod nabyl právoplatnosti. Následek je prostě jen ten, že tento rozsudek na polském území a onen na jugoslávském nebude uznáván, ale zde zůstává v platnosti, byť by nehorázné a proto nemožné, by v Československu odpírán byl právní účinek a platnost právoplatným nálezům čsl. soudů, to by čsl. právní řád sám v sobě byl rozdělen, sám se sebou v rozporu. I nebude moci tedy žádný soud čsl. podati pomocnou ruku k tomu, kdyby jeden z manželů chtěl rozvodu nedbati a druhého nutiti k obnovení manželského společenství. Poněvadž však je rozsudek platný, zakládá také nárok podle § 17 rozl. zákona, ale tu byl by zdejší řád opět sám se sebou v odporu, kdyby hmotný nárok přiznával, odpíral však možnost ho uplatniti, odpíraje forum k tomu potřebné; má-li rozsudek rozvodový v zápětí nárok § 17 rozl. zákona, má tento nárok zase v zápětí příslušnost § 20 čís. 1 rozlukového zákona. Tím vším arci není řečeno, že vynesení už rozsudek o rozvodu bude uznáván také na území příslušného cizího státu, zde tedy v SHS., naopak tam vskutku uznáván nebude, v tom ohledu zůstane pořád účinným čl. 34 smlouvy, t. j. jeho odstavec 3 a v tom se tedy stěžovatel mylí, když myslí, že čl. 34 pro jeho případ vůbec neplatí. A stejně tomu bude i s nálezem čsl. soudu o rozluce.

Čís. 7498.

Dražba podle § 352 ex. ř.

Nebyl-li v dražebním řízení dlužníkem výslovně navržen odklad dražby, nebyl soud oprávněn tak učiniti a to ani k ochraně veřejného zájmu, pokud tuto ochranu domněle ohroženého veřejného zájmu neuplatnil příslušný veřejnoprávní svaz sám pořadem právně vhodným.

Dražební rok nelze stanoviti, dokud usnesení, stanovící dražební podmínky, nenabylo právní moci.

Útraty (dovolacího) rekursu nelze tu přisouditi.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1927, R I 956/27.)

Několik spoluvlastníků vedlo proti ostatním spoluvlastníkům exekuci dražbou za účelem zrušení spoluvlastnictví. Ježto obec U. uplatnila proti spoluvlastníkům nárok podle zákona ze dne 17. července 1919, čís. 421 sb. z. a n., navrhli dlužníci, by dražební řízení bylo přerušeno, až bude pravoplatně vyřízena otázka přiznání dražených pozemků obci U. jako obecního statku. Soud první stolice zamítl návrh na odklad, rekursní soud odložil exekuci dražbou společné nemovitosti až do pravoplatného rozhodnutí o nároku obce U. na tutéž nemovitost podle zákona ze dne 17. července 1919, čís. 421 sb. z. a n. v řízení správ-

ním a zrušil dražební termín, konaný dne 18. června 1927, jakož i udělení příklepu při něm Janu U-ovi k téže nemovitosti, jako zmatečné. Důvody: Když jest mezi stranami nesporno, že obec U. uplatnila proti nim jako spoluvlastníkům nemovitosti nároky podle zákona ze dne 17. července 1919, čís. 421 sb. z. a n. o přeměně statku obecního ve kmenové obecní jmění, z knihovního výtahu jest patrné, že právo vlastnické bylo ke společné nemovitosti vloženo podle intimátu ze dne 31. března 1859, čís. 189 S. Z. K. a smíru ze dne 24. března 1880, čís. 1678 stranám toliko jako vlastníkům usedlostí v položce B 1 téže knihovní vložky vyjmenovaných a nelze vyloučiti možnosti, že nárok obce z důvodů veřejnoprávních na společnou nemovitost bude ve správním řízení uznán, jest veřejným zájmem, by do pravoplatného rozhodnutí správních úřadů o nároku obce U. nenastala změna v osobě vlastníků nemovitosti, která by odporovala knihovnímu zápisu ze dne 24. března 1880, čís. 1678 téže knihovní vložky. Stěžovatelé návrhem na přerušení řízení, jehož v exekučním řízení není, mínili zřejmě odložení (stavení) exekuce podle § 42 ex. ř. Důvody odložení jsou v zákoně uvedeny ovšem výpočtem a žádný z nich se nevztahuje přesně na exekuční věc o niž jde, avšak, nehledíc na to, jest odložení (stavení) ospravedlněno jednak zmíněným zájmem veřejným, jednak právní bezpečností stran i vydražitele. Nebylo proto s hlediska ani věci ani zákona překážky proti odložení (stavení) exekuce. Ohledně předpisů, jimiž se řídí dražební řízení pro rozdělení společné nemovitosti, dlužno uvést, že ku provedení tohoto nároku jest užití ustanovení §§ 272 až 280 patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., z čehož plyne závěr, že předpisů exekučního řádu jest použiti potud, pokud nebrání tomu zvláštní povaha dražby podle § 352 ex. ř. (rozhodnutí sb. n. s. čís. 2103/1922). Podle § 352 a § 169 třetí odstavce ex. ř. nesmí dražba býti vykonána, dokud nebyly dražební podmínky právoplatně ustanoveny, a § 277 nesp. říz. ukládá soudu, by prodejní podmínky byly určité a zřetelně vyjádřeny. Že není to možno bez právní moci usnesení prodejní podmínky upravujícího, jest na bledni. Když vyhotovení usnesení prvního soudu upravujícího dražební podmínky bylo doručeno teprv dne 14. června 1927 a dražební termín a udělení příklepu provedeny byly dne 18. června 1927, stalo se to vše v době, kdy běžela ještě lhůta § 65 druhý odstavec ex. ř. pro rekurs do onoho usnesení, a kdy prodejní podmínky nebyly ještě právoplatně ustanoveny. Skutečnosti tyto porušují donucovací předpis zákona a způsobily, že nezákonným postupem byla stěžovatelům odňata možnost na soudě projednávat, to jest do konce lhůty ke stížnosti do usnesení o dražebních podmínkách, stížností usnesení tomu s úspěchem odporovati, což činí dražební termín a udělení příklepu při něm zmatečnými (§ 78 ex. ř., § 16 nesp. říz. a § 477 čís. 4 c. ř. s.). Stěžovatelé ovšem neodporovali udělení příklepu Janu U-ovi (§§ 187 a 182 ex. ř.), avšak před prvním podáním navrhli, by dražební termín nebyl konán pro výše zmíněné skutečnosti, zákon porušující, a činící dražební termín a udělení příklepu při něm zmatečnými.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu potud, že zrušil

napadené usnesení v části, již bylo nařízeno odložení dražby a ve výroku o útratách, jinak dovolacímu rekursu nevyhověl; prvnímu soudu pak ponechal, by, šetře předpisů exekučního řádu, ustanovil nový dražební rok; útraty dovolacího rekursu nepřisoudil.

D ů v o d y:

Stěžovatelé vytýkají napadenému usnesení po stránce formální především, že jde jednak nad rekursní návrh (*ultra petitum*) jednak, že návrh nevyřizuje. A to právem, neboť odpůrci v rekursu na soud rekursní sice v odstavci prvním dovozují, že dražební řízení mělo býti vzhledem na právo obcí U. ku draženým pozemkům uplatňované přerušeno (odloženo), nečiní však v konečné prosbě výslovného návrhu, by usnesení soudu prvního v tomto smyslu bylo změněno, pokud se týče toto přerušení (odložení) nařízeno, nýbrž domáhají se naopak výslovně toho, by soud první stolice bylo nařízeno, by šetře předpisů exekučního řádu konal nový dražební rok. Vzhledem k tomu nebyl rekursní soud oprávněn naříditi odložení dražby a nelze toto jeho opatření schváliti ani, kdyby se za to mělo, že rekursní soud tak učinil, jak by se z odůvodnění jeho usnesení zdálo, k ochraně veřejného zájmu, ježto podle skutkového a právního stavu věci nebylo k takové ochraně podnětu, pokud tuto ochranu domněle ohroženého veřejného zájmu neuplatnil příslušný veřejnoprávní svaz sám pořadem právně vhodným. Bylo tedy usnesení v této části zrušiti, aniž je třeba k příslušným vývodům rekursu zkoumati, zda odložení dražby bylo vůbec přípustno s hlediska § 42 ex. ř. Rekurs není však oprávněn, pokud brojí proti tomu, že napadeným usnesením byl zrušen dražební rok a udělení příklepu a stačí v té příčině k odůvodnění napadeného usnesení vzhledem na vývody stížnosti pouze dodati, že krátká lhůta tří dnů, v níž dražba byla po dni doručení a vyhlášení dražby konána, byla zajisté způsobilá ohroziti úspěšný výsledek dražby. V této části bylo tedy rekursu odepříti úspěch. Ježto jde o provedení dražby podle předpisů řízení nesporného (§ 352 ex. ř. a §§ 272 až 280 patentu o mimosporném řízení), není tu místa pro přisouzení útrat rekursu, ježto v této věci nelze použiti předpisu § 74, 78 ex. ř. a § 41 a násl. c. ř. s. Z téhož důvodu byl zrušen i výrok o útratách v napadeném usnesení obsažený, aniž je tomu na závalu předpis § 528 c. ř. s., pokud se týče § 14 (2) uvedeného patentu, ježto došlo ku změně usnesení.

Čís. 7499.

Prohlásila-li obec usnesením veřejnost cest na pozemcích, nemůže se majitel pozemků domáhati na obci žalobou neobmezenosti vlastnictví.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1927, R I 968/27.)